

iffr. Anmærkningerne til Finantslovsforlaget for Finantsaaret fra 1ste April 1873 til 31te Marts 1874. I de fra Garnisonsbyerne indhentede Overflag er Udgiften til Menigskvarterer fremdeles beregnet i Overensstemmelse hermed, men ved at blive staaende ved denne Beregning paaføres der de Kjøbstæder, som ere belagte med ordinær Indkvartering, en betydelig Merudgift udover den Andel af Befostringen ved Menigskvarterer, som det ved Lov af 29de December 1850 og Lov af 9de December 1861 er paalagt Kommunerne at afholde. Indenrigsministeriet har vel henvist de Kommuner, der ikke have kunnet tilveiebringe Menigskvarterer for den fastsatte Betaling, til at skaffe Kvarterer ved Paaligning in natura (iffr. herom den i Ministerialtidenden for 1872 A. Tillæg Side 6 i Noter optagne Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Amtmanden over Frederiksborg Amt af 9de August 1871), men ligesom denne Maade at tilveiebringe Kvarterer paa, ialfald under ordinære Forhold, maa erkjendes ikke at være tidsvarende og derfor helst ganske søges undgaaet, saaledes vil det fornemmelig af Hensyn til det særdeles Onselige i, om det fuldstændig kunde gjennemføres, at der ikke længer anvises Menigskvarterer med Lomandsfenge, men alene Kvarterer med Enmandsfenge, Noget, hvorpaa man ikke kan Andet end lægge overordentlig Vægt, være nødvendigt, at man sættes ifstand til at indbefomme de Garnisonsbyer, fra hvilke der gjentagende er fremkommet Indstillinger om, at Betalingen for Menigskvarterer maa blive forhøiet saaledes, at Kommunerne ikke skulle se sig satte i den Nødvendighed, enten at benytte den mindre heldige Indkvartering ved Paaligning in natura eller uden Deltagelse fra Statskassen at afholde Merudgifterne ved Anskaffelsen af Menigskvarterer, og man formener, at dette vil kunne opnaas, naar Godtgjørelsen forhøies saaledes, at der som virkelig Udgift for Kommunerne for Tilveiebringelsen af Menigskvarterer med Enmandsfenge tillades beregnet 17 D. daglig pr. Mand i de 6 Sommermaaneder (April til September) og 20 D. daglig pr. Mand i de 6 Vintermaaneder (Oktober til Marts), saaledes at der derhos i ethvert Tilfælde, hvor et Kvarter kun skal tilveiebringes for 90 Dage eller derunder, tilstaaes et yderligere Tillæg af 3 D. daglig pr. Mand. Den Udgift, som, naar en saadan Forhøielse tillades, vil komme til at paahvile Garnisonsbyerne, saafremt de, for at undgaa Anvendelse af Paaligning af Kvarterer in natura, foretrække uden Deltagelse fra Statskassen at lade Kommunen afholde de Beløb, som yderligere ville medgaa til Anskaffelse af Menigskvarterer, antages ikke at kunne blive af væsentlig Betydning. Det er en Selvfølge, at det, for at den anførte Betaling skal kunne beregnes, maa godtgjøres, at de leverede Kvarterer have været forsynede med Enmandsfenge og at de ikke ved Licitation og Afkørd under Haanden have kunnet tilveiebringes for billigere Betaling, hvorimod der formentlig ogsaa i de Tilfælde, hvor Paaligning in natura finder Sted, bør godtgjøres Kvarterværterne den tilladte Betaling. De Garnisonsbyer, i hvilke Kvarterer ikke i det fulde Omfang kunne leveres for den hidtil fastsatte Betaling ere, efter de Indenrigsministeriet foreliggende Dplysninger, Helsingør, Næstved, Odense, Nyborg, Nalborg og Nærhus, men det maa forudsættes, at heller ikke de øvrige Garnisonsbyer i ret lang Tid ville se sig i Stand til at undgaa Merudgifter ved Anskaffelsen af Menigskvarterer. Man har imidlertid troet ved Beregningen af Indkvarteringsgodtgjørelsen for 1876 at kunne indskrænke sig til at forhøie Betalingen i de nævnte 6 Byer, og man har derfor, idet man gaar ud fra, at der Intet kan have imod den ovenfor foreslaaede Maximums-Godtgjørelse, for disse Byers Vedkommende beregnet en virkelig Udgift for Kommunen af gennemsnitlig 20 D. daglig pr. Mand for det Antal Menigskvarterer, som efter Byernes egne Overflag og de iøvrigt foreliggende Dplysninger ikke antages at kunne staffles til Stede for den høieste hidtil tilladte Betaling.

Den virkelige Udgift til Staldrum er ligesom hidtil beregnet med indtil 24 Kr. aarlig pr. Hest.

ad IV. C. og D. Samme Beløb som for Finantsaaret 1875—76.

ad IV. E. 1. Bestyrernes faste Lønninger, tilsammen 2,300 Kr., ere forhøiede med et Dyrctidstillæg af 20 pCt.; iøvrigt som for indeværende Finantsaar.

ad IV. E. 2 og 3. Samtlige faste Lønninger, saavel til Dpfynsmænd som til Mandstaber, foreslaas i Henshold til gjentagne Indstillinger fra vedkommende Besyrere forhøiede med 50 pCt. Med Hensyn til denne Lønningsforhøielse, der ikke betragtes som et Dyrctidstillæg, men tænkes at skulle have en blivende Karakter, bemærkes Følgende:

Dpfynsmændenes nuværende Lønning er den samme, som oprindelig fastsattes i Henshold til Loven af 26de Marts 1852, alene med en Forøgelse af det Tillæg, der efter de almindelige Regler i Loven af 26de Marts 1870 § 9 er traadt i Stedet for det tidligere Lønningstillæg efter Sædomskrivning. Mandstaberens Lønninger, der ere fastsatte ved Lov af 30te Oktober 1857, ere ikke siden den Tid undergaaede nogen Forandring. Saavel Dpfynsmænd som Mandstaber oppebære foruden den faste Løn en vis Betaling for hver Dag, der anvendes til Redningsforsøg eller Dvælses, om hvis Størrelse henvises til Rigsdagstidenden for 1872—73 Tillæg B Sp. 782. I hvorvel nu denne Dag-